

[Ole Vagn Christensen]

så da også gerne, at der blev bedre forhold for børnefamilierne, at vi tog nogle flere skridt i den retning, således at det blev mere attraktivt at have børn i dette samfund; men når vi ikke kan gøre det generelt, så er der jo noget fornuftigt i, at vi giver nogle familier muligheden for at få disse rettigheder. Det synes jeg ikke man skal gøre til noget negativt.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg synes nok, at den socialdemokratiske ordfører skjøtter lidt hen over problemerne. Der blev holdt en lang tale, som kunne være ganske udmærket, men den gik jo helt uden om de centrale problemer, som vi har især inden for sundhedsområdet.

Forleden, da vi havde sygehusdebat her i Folketinget, kunne det oplyses, at der er 1.800 danske sygeplejersker, der har søgt orlov. Jeg må tone rent flag med det samme og sige, at jeg synes, at når vi laver love her i Folketinget, skal de selvfølgelig være ens for alle. Men jeg synes også, vi skal erkende over for hinanden – og det håber jeg også den socialdemokratiske ordfører vil gøre – at vi altså faktisk har et problem inden for sundhedssektoren, hvor man må lukke afdelinger på flere sygehuse.

Jeg synes, hr. Ole Vagn Christensen skulle bekræfte, at det er et problem, som vi ikke bare kan lukke øjnene for. Vi er nødt til at tage stilling til disse ting.

De Konservatives forslag er vi, som jeg senere skal meddele, ikke begejstret for i Fremskridtspartiet, for det vil være helt uoverskueligt, hvis vi begynder at lave en ny lov hver fjortende dag, når der er en ny kategori, der ikke kan få orlov. Jeg synes hellere, vi skulle lave loven om, så det blev sådan, at man i højere grad skulle meddele sin arbejdsgiver det en periode i forvejen, når man vil på orlov, således at det ikke kan ske så hurtigt, som det gør nu. Så tror jeg egentlig godt, at sygehusledelser og andre kunne finde ud af at tilrettelægge nogle ordninger, som passede bedre ind i det pågældende sygehus' system.

Men jeg synes faktisk, vi mangler et klart signal fra det store danske Socialdemokrati, om det ikke synes, at vi her taler om nogle problemer, som i hvert fald fru Jensen og hr. Sørensen synes er meget større, end hr. Ole Vagn Christensen gør det til.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Ole Vagn Christensens svar til mig undrede mig noget, må jeg sige, for hvad er det, der forhindrer en flertalsregering i at gøre noget for børnefamilierne? Hvis hr. Ole Vagn Christensen kan se, at der er et problem og der er behov for generel fleksibilitet og ikke kun i et halvt år, når man har børn, hvad er det så, der forhindrer regeringen i at gøre noget? Er det, fordi det tilfældigvis ikke står i listen over de ting, man blev enige om for halvandet år siden, da man dannede regering, og fordi man nu ikke kan blive enige om mere, eller hvad er årsagen til det?

Det ville Venstre da i hvert fald meget gerne medvirke til. Vi vil gerne medvirke til en orlovsordning, bare der er krav om genbesættelse af jobbene, så man ikke laver orlov dér, hvor der allerede i dag er arbejdskraftmangel, men vi vil endnu hellere medvirke til, at der generelt bliver større fleksibilitet, så familierne selv kan vælge, om de ønsker at tage sig af deres børn, og så det ikke er statsmagten, der på grund af det stive støttesystem afgør, hvem der skal passe børnene.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hr. Ole Vagn Christensen havde en bemærkning om, at opløsning af de stive faggrænser i vores sygehussektor kunne afhjælpe dette problem. Det er jeg meget enig med den socialdemokratiske ordfører i, og jeg har derfor et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører: Hvad er så baggrunden for, at Socialdemokratiet ikke ønskede at stemme for vores dagsordensforslag her i sidste uge, hvor det netop var et af punkterne?

Jeg undrede mig såmænd også lidt over, at arbejdsministeren sagde, at ingen skulle lide under de nye orlovsordninger. Jamen socialdemokraterne ønskede jo ikke at stemme for dagsordenen, som også indeholdt en forsikring om, at orlovsordningerne ikke skulle forøge ventetiderne til sygehusbehandling.

Jeg forstår egentlig ikke, at det er den melodi, der lyder i dag, mens man ikke ville stemme for den dagsorden, som jeg fremsatte i sidste uge på vegne af Venstre, Fremskridtspartiet og De Konservative.